Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 5. júna 2014*

„Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenia (ES) č. 40/94 a 44/2001 — Ochranná známka Spoločenstva — Článok 93 ods. 5 nariadenia (ES) č. 40/94 — Medzinárodná právomoc v oblasti porušenia — Určenie miesta, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody — Cezhraničná účasť viacerých osôb na tom istom protiprávnom konaní“

Vo veci C-360/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Nemecko) z 28. júna 2012 a doručený Súdnemu dvoru 31. júla 2012, ktorý súvisí s konaním:

Coty Germany GmbH, predtým Coty Prestige Lancaster Group GmbH,

proti

First Note Perfumes NV,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, podpredseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu štvrtej komory, sudcovia M. Safjan (spravodajca), J. Malenovský a A. Prechal,

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 19. septembra 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Coty Germany GmbH, predtým Coty Prestige Lancaster Group GmbH, v zastúpení: K. Schmidt-Hern a U. Hildebrandt, Rechtsanwälte,

— First Note Perfumes NV, v zastúpení: M. Dinnes, Rechtsanwalt,

— nemecká vláda, v zastúpení: F. Wannek, J. Kemper a T. Henze, splnomocnení zástupcovia,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: A. Robinson, splnomocnený zástupca,

— švajčiarska vláda, v zastúpení: D. Klingele, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: nemčina.

— Európska komisia, v zastúpení: F. Bulst a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 21. novembra 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 93 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 160, 1994, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191) a článku 5 bodu 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Coty Germany GmbH (ďalej len „Coty Germany“), predtým Coty Prestige Lancaster Group GmbH a First Note Perfumes NV (ďalej len „First Note“) vo veci údajného porušenia ochrannej známky Spoločenstva a porušenia zákona proti nekalej hospodárskej súťaži (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) z dôvodu, že First Note v Belgicku predala sfalšované výrobky nemeckému podnikateľovi, ktorý ich ďalej predával v Nemecku.

Právny rámec

Nariadenie č. 40/94

3 Pätnáste odôvodnenie nariadenia č. 40/94 stanovuje:

„keďže rozhodnutia týkajúce sa platnosti a porušovania práv z ochranných známok spoločenstva musia mať účinnosť a musia sa vzťahovať na celé územie spoločenstva, keďže toto je jediný spôsob ako zabrániť protirečiacim rozhodnutiam zo strany súdov a Úradu [pre harmonizáciu vnútorného trhu (ďalej len ‚ÚHVT‘)] a ako zabezpečiť, aby nedošlo k narušeniu jednotného charakteru ochranných známok spoločenstva; keďže pravidlá obsiahnuté v dohovore o právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach [z 27. septembra 1968 (Ú. v. ES L 299, s. 32, ďalej len ‚Bruselský dohovor‘)] sa budú uplatňovať na všetky žaloby podľa zvykového práva týkajúce sa ochranných známok spoločenstva, až na prípady, kedy toto nariadenie tieto pravidlá deroguje“.

4 Článok 9 toho istého nariadenia s názvom „Práva z ochrannej známky spoločenstva“ vo svojich odsekoch 1 a 3 stanovuje:

„1. K ochrannej známke spoločenstva vzniká majiteľovi výhradné právo. Majiteľ je oprávnený zabrániť všetkým tretím stranám, ktoré nemajú jeho súhlas, používať v obchodnom styku:

a) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou spoločenstva, pokiaľ ide o tovary alebo služby, ktoré sú zhodné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je ochranná známka spoločenstva zapísaná;

b) akékoľvek označenie, kde, vzhľadom na jeho zhodnosť alebo podobnosť s ochrannou známkou spoločenstva a zhodnosť alebo podobnosť s tovarmi alebo službami, ktoré sú chránené ochrannou známkou spoločenstva a označením, existuje pravdepodobnosť výmeny zo strany verejnosti; pravdepodobnosť výmeny zahŕňa pravdepodobnosť asociácie s označením a ochrannou známkou;

c) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné alebo podobné ochrannej známke spoločenstva, pokiaľ ide o tovary alebo služby, ktoré nie sú podobné tým tovarom alebo službám, pre ktoré je zapísaná ochranná známka spoločenstva, pokiaľ ide o ochrannú známku, ktorá má v rámci spoločenstva dobré meno a pokiaľ by používanie tohto označenia bez náležitého dôvodu neprávom využívalo rozlišovaciu spôsobilosť alebo dobré meno ochrannej známky spoločenstva.

…

3. Práva z ochrannej známky spoločenstva možno uplatniť voči tretím stranám od dátumu uverejnenia zápisu ochrannej známky. Možno si však uplatniť nárok na primeranú kompenzáciu, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré vyvstanú po dátume uverejnenia prihlášky ochrannej známky spoločenstva, pričom takéto záležitosti budú po uverejnení zápisu ochrannej známky na jeho základe zakázané. Súd, ktorý sa ujal prípadu, nemôže rozhodnúť vo veci až dovtedy, kým nebude uverejnený zápis.“

5 Článok 14 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Toto nariadenie nezabráni podaniu žalôb týkajúcich sa ochrannej známky spoločenstva na základe vnútroštátneho práva členských štátov týkajúceho sa najmä občiansko-právnej zodpovednosti a nekalej súťaže.“

6 Článok 90 nariadenia č. 40/94 s názvom „Uplatňovanie dohovoru o právomoci a výkone“ znie takto:

„1. Ak nie je v tomto nariadení stanovené inak, tak [Bruselský dohovor], zmenený a doplnený dohovormi o pristúpení štátov vstupujúcich do Európskych spoločenstiev k tomuto dohovoru, pričom celý dohovor a dohovory o pristúpení sa ďalej uvádzajú ako ‚dohovor o právomoci a výkone‘, sa vzťahuje na konania týkajúce sa ochranných známok spoločenstva a prihlášok ochranných známok spoločenstva, ako aj na konania týkajúce sa súčasne prebiehajúcich a po sebe nasledujúcich žalôb na základe ochranných známok spoločenstva a národných ochranných známok.

2. V prípade konaní, pokiaľ ide o žaloby a nároky uvedené v článku 92:

a) články 2, 4, 5 (1), (3), (4) a (5) a článok 24 dohovoru o právomoci a výkone sa nebudú uplatňovať;

…“

7 Článok 91 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Členské štáty určia na svojich územiach čo najobmedzenejší počet národných súdov a tribunálov prvej a druhej inštancie, ďalej len ‚súdy pre ochranné známky spoločenstva‘, ktoré budú plniť funkcie pridelené na základe tohto nariadenia.“

8 Podľa článku 92 tohto nariadenia s názvom „Právomoc nad porušením a platnosťou“:

„Súdy pre ochranné známky spoločenstva majú výlučnú právomoc:

a) pre všetky žaloby o porušení a – pokiaľ sú povolené na základe vnútroštátneho práva – žaloby vzhľadom na hroziace porušenie týkajúce sa ochranných známok spoločenstva;

b) žaloby o vyhlásenie o neporušení, pokiaľ sú povolené na základe vnútroštátneho práva;

c) pre všetky žaloby podané v dôsledku úkonov uvedených v článku 9 (3), v druhej vete;

d) pre protinároky o [vzájomné návrhy na – *neoficiálny preklad*] výmaz alebo vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky spoločenstva na základe článku 96.“

9 Článok 93 nariadenia č. 40/94 s názvom „Medzinárodná právomoc“ stanovuje:

„1. S výhradou ustanovení tohto nariadenia, ako aj všetkých ustanovení dohovoru o právomoci a výkone uplatniteľných z moci článku 90 budú konania vo veci žalôb a nárokov uvedených v článku 92 prebiehať na súdoch toho členského štátu, v ktorom má odporca trvalý pobyt alebo, pokiaľ nemá trvalý pobyt v žiadnom členskom štáte, v ktorom má podnik.

2. Ak odporca nemá ani trvalý pobyt, ani podnik v žiadnom členskom štáte, budú takéto konania prebiehať na súdoch členského štátu, v ktorom má trvalý pobyt žalobca alebo, ak nemá trvalý pobyt v žiadnom členskom štáte, v ktorom má podnik.

3. Ak nemá takýto trvalý pobyt alebo takýto podnik ani odporca, ani žalobca, budú takéto konania prebiehať na súdoch toho členského štátu, v ktorom má svoje sídlo [ÚHVT].

…

5. Konania vzhľadom na žaloby a nároky uvedené v článku 92, okrem žalôb o vyhlásenie neporušenia ochrannej známky spoločenstva, môžu prebiehať aj pred súdmi toho členského štátu, v ktorom bol akt porušenia spáchaný alebo hrozí, alebo v ktorom bol spáchaný čin v zmysle článku 9 (3), druhej vety.“

10 Článok 94 uvedeného nariadenia s názvom „Rozsah právomoci“ vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Súd pre ochranné známky spoločenstva, ktorého právomoc vychádza z článku 93 (5), má právomoc iba vzhľadom na skutky spáchané alebo skutky, ktoré hrozia na území toho členského štátu, v ktorom sa daný súd nachádza.“

Nariadenie č. 44/2001

11 Z odôvodnenia 2 nariadenia č. 44/2001 vyplýva, že cieľom tohto nariadenia je v záujme riadneho fungovania vnútorného trhu zaviesť „ustanovenia harmonizujúce normy konfliktu právomoci v občianskych a obchodných veciach a zjednodušujúce formálne náležitosti na účely rýchleho a jednoduchého uznávania a výkon rozsudkov členských štátov viazaných týmto nariadením“.

12 Odôvodnenia 11, 12 a 15 tohto nariadenia stanovujú:

„(11) Normy súdnej právomoci musia byť vysoko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného a právomoc založená na tomto kritériu musí byť vždy k dispozícíii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet konania alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iné kritérium väzby. Bydlisko (sídlo) právnickej osoby treba definovať osobitne, aby boli spoločné pravidlá prehľadnejšie a vyhlo sa konfliktu právomoci.

(12) Okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho výkonu súdnictva.

…

(15) V záujme harmonického výkonu súdnictva je potrebné minimalizovať možnosť súbežných konaní a zaručiť, že sa v dvoch členských štátoch nevydajú nezlučiteľné rozsudky. …“

13 Pravidlá týkajúce sa právomoci sa nachádzajú v kapitole II uvedeného nariadenia v článkoch 2 až 31.

14 Oddiel 1 tej istej kapitoly II, nazvaný „Všeobecné ustanovenia“, obsahuje článok 2, ktorého odsek 1 znie takto:

„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“

15 Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, ktorý patrí do toho istého oddielu, stanovuje:

„Osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.“

16 Článok 5 bod 3 uvedeného nariadenia, ktorý sa nachádza v oddiele 2 kapitoly II tohto nariadenia, nazvanom „Osobitná právomoc“, stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte:

…

3. vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti, na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok“.

17 Článok 68 ods. 2 toho istého nariadenia stanovuje:

„V rozsahu, v ktorom toto nariadenie nahrádza ustanovenia Bruselského dohovoru medzi členskými štátmi, akýkoľvek odkaz na dohovor treba chápať ako odkaz na toto nariadenie.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

18 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že Coty Germany so sídlom v Mainzi (Nemecko) vyrába a distribuuje kozmetické výrobky. Je majiteľkou práv k trojrozmernej (čiernobielej) ochrannej známke Spoločenstva č. 003788767 zobrazujúcej flakón, zapísanej pre voňavkárske výrobky.

19 Coty Germany uvádza na trh vo farebnom flakóne, ktorý obsahuje nápisy reprodukujú uvedenú ochrannú známku Spoločenstva, dámsky parfum s názvom „Davidoff Cool Water Woman“.

20 First Note, spoločnosť so sídlom v Oelegeme (Belgicko), vykonáva činnosť veľkoobchodného predajcu s parfumami. V priebehu januára 2007 predala parfum s názvom „Blue Safe for Women“ spoločnosti Stefan P. Warenhandel (ďalej len „Stefan P.“), ktorej obchodná prevádzka sa nachádza v Nemecku. Z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že tá prevzala dodávku tovarov od First Note v Belgicku a ďalej ich predala na nemeckom území.

21 Coty Germany podala žalobu proti First Note, pričom tvrdila, že distribúcia uvedeného parfumu vo flakóne podobnom tomu, ktorého vyobrazenie je predmetom vyššie uvedenej ochrannej známky, spoločnosťou First Note predstavuje porušenie práv z ochrannej známky, protiprávnu porovnávaciu reklamu a nekalé napodobňovanie.

22 Táto žaloba bola zamietnutá tak na prvom stupni, ako aj v odvolacom konaní. V rozsudku vydanom v odvolacom konaní sa dospelo k záveru, že neexistuje medzinárodná právomoc nemeckých súdov. Coty Germany podala opravný prostriedok „Revision“ na Bundesgerichtshof. Na podporu tohto opravného prostriedku uvádza ochrannú známku Spoločenstva č. 003788767, ako aj skutočnosť, že podľa zákona proti nekalej hospodárskej súťaži sú takéto obchodné praktiky zakázané, a subsidiárne sa opiera, za predpokladu, že takýto súbeh nárokov by bol vylúčený, po prvé o ochrannú známku Spoločenstva a po druhé o nemecký zákon proti nekalej hospodárskej súťaži.

23 Za týchto podmienok sa Bundesgerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 93 ods. 5 nariadenia… č. 40/94 vykladať v tom zmysle, že akt porušenia bol spáchaný v jednom členskom štáte (členskom štáte A) v zmysle [uvedeného ustanovenia], ak konanie v inom členskom štáte (členskom štáte B) predstavuje účasť na porušení práva k ochrannej známke, ku ktorému došlo v prvom členskom štáte (členskom štáte A)?

2. Má sa článok 5 bod 3 nariadenia… č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, došlo v jednom členskom štáte (členskom štáte A), ak k protiprávnemu konaniu, ktoré je predmetom súdneho konania alebo z ktorého sú odvodené nároky, došlo v inom členskom štáte (členskom štáte B) a spočíva v účasti na protiprávnom konaní (hlavnom čine), ku ktorému došlo v prvom uvedenom členskom štáte (členskom štáte A)?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

24 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa pojem „[územie] členského štátu, v ktorom bol akt porušenia spáchaný“ uvedený v článku 93 ods. 5 nariadenia č. 40/94 má vykladať v tom zmysle, že v prípade predaja a dodania sfalšovaného výrobku realizovaných na území členského štátu s následným ďalším predajom nadobúdateľom na území iného členského štátu majú súdy tohto iného členského štátu v zmysle uvedeného ustanovenia právomoc rozhodovať o žalobe pre porušenie smerovanej proti prvotnému predajcovi, ktorý sám nekonal v členskom štáte, kde sa nachádza súd rozhodujúci o žalobe.

25 Ako vyplýva z vnútroštátneho rozhodnutia, vnútroštátny súd chce vedieť, či sa pojem „[územie] členského štátu, v ktorom bol akt porušenia spáchaný“ používaný v článku 93 ods. 5 nariadenia č. 40/94 musí vykladať obdobne ako pojem „miesto, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá… nárok [na náhradu škody]“, ktorý sa nachádza v článku 5 bode 3 nariadenia č. 44/2001.

26 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že bez ohľadu na zásadu uplatnenia nariadenia č. 44/2001 na žaloby týkajúce sa ochrannej známky Spoločenstva je uplatnenie niektorých ustanovení tohto nariadenia na konania vyplývajúce zo žalôb a z návrhov uvedených v článku 92 nariadenia č. 40/94 vylúčené v zmysle článku 90 ods. 2 nariadenia č. 40/94.

27 Vzhľadom na toto vylúčenie právomoc súdov pre ochranné známky Spoločenstva uvedených v článku 91 ods. 1 nariadenia č. 40/94 na rozhodovanie o žalobách a návrhoch uvedených v článku 92 tohto nariadenia vyplýva z pravidiel stanovených priamo tým istým nariadením, ktoré majú, ako uviedol generálny advokát v bode 36 svojich návrhov, povahu *lex specialis* vo vzťahu k pravidlám uvedeným v nariadení č. 44/2001.

28 Konkrétnejšie, podľa ustanovení článku 90 ods. 2 v spojení s článkom 92 nariadenia č. 40/94 je uplatnenie článku 5 ods. 3 Bruselského dohovoru, ktorému zodpovedá článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001, na žaloby pre porušenie ochrannej známky Spoločenstva výslovne vylúčené.

29 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že článok 93 nariadenia č. 40/94 stanovuje viacero skutočností zakladajúcich medzinárodnú právomoc.

30 Konkrétne článok 93 ods. 5 nariadenia č. 40/94 najmä zavádza právomoc v prospech súdov členského štátu, na ktorého území bol akt porušenia spáchaný alebo hrozí.

31 Pokiaľ ide o výklad uvedeného článku 93 ods. 5 nariadenia č. 40/94, vzhľadom na to, čo bolo uvedené v článkoch 27 a 28 tohto rozsudku, sa musí pojem „[územie] členského štátu, v ktorom bol akt porušenia spáchaný alebo hrozí“ uvedený v tomto ustanovení vykladať autonómne vo vzťahu k pojmu „miesto, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá… nárok [na náhradu škody]“ uvedený v článku 5 bode 3 nariadenia č. 44/2001.

32 Vzhľadom na to dualita väzieb, teda miesta príčinnej udalosti a miesta, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, prijatá judikatúrou Súdneho dvora týkajúcou sa článku 5 bodu 3 nariadenia č. 44/2001 (pozri rozsudok Bier, 21/76, EU:C:1976:166, bod 19, a naposledy rozsudok Kainz, C-45/13, EU:C:2014:7, bod 23 a citovanú judikatúru), nemôže automaticky platiť pre výkladu pojmu „[územie] členského štátu, v ktorom bol akt porušenia spáchaný alebo hrozí“, ktorý sa nachádza v článku 93 ods. 5 nariadenia č. 40/94.

33 Na účely určenia, či autonómny výklad tohto posledného ustanovenia predsa len vedie k priznaniu takejto duality väzieb, je potrebné v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora zohľadniť nielen znenie uvedeného ustanovenia, ale aj jeho kontext a ciele.

34 Pokiaľ ide o znenie článku 93 ods. 5 nariadenia č. 40/94, z pojmu „[územie] členského štátu, v ktorom bol akt porušenia spáchaný“ vyplýva, ako to zdôraznil generálny advokát v bode 31 svojich návrhov, že väzba sa viaže na aktívne konanie osoby, ktorá je pôvodcom tohto porušenia. Preto väzba uvedená v tomto ustanovení zahŕňa územie členského štátu, v ktorom udalosť, ktorá je základom údajného porušenia, bola spáchaná alebo hrozí, a nie územie členského štátu, v ktorom nastali účinky tohto porušenia.

35 Je tiež potrebné uviesť, že existencia súdnej právomoci na základe uvedeného článku 93 ods. 5 zakladajúca sa na mieste, kde nastali účinky údajného porušenia, by bola v rozpore so znením článku 94 ods. 2 tohto nariadenia, ktorý obmedzuje právomoc súdov pre ochranné známky Spoločenstva v zmysle tohto článku 93 ods. 5 na skutky, ktoré boli spáchané alebo hrozia na území členského štátu, v ktorom sa nachádza súd rozhodujúci o žalobe.

36 Okrem toho, ako uviedol generálny advokát v bodoch 28 a 29 svojich návrhov, tak vývoj, ako aj kontext nariadenia č. 40/94 potvrdzujú vôľu zákonodarcu Únie odkloniť sa od pravidla právomoci upraveného v článku 5 bode 3 nariadenia č. 44/2001 najmä zohľadnením nedostatočnosti tohto pravidla právomoci na zodpovedanie osobitných problémov týkajúcich sa porušenia ochrannej známky Spoločenstva.

37 V dôsledku toho môže byť súdna právomoc na základe článku 93 ods. 5 nariadenia č. 40/94 založená iba v prospech súdov pre ochranné známky Spoločenstva členského štátu, na ktorého území sa žalovaný dopustil údajného protiprávneho aktu.

38 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné na prvú otázku odpovedať tak, že pojem „[územie] členského štátu, v ktorom bol akt porušenia spáchaný“ uvedený v článku 93 ods. 5 nariadenia č. 40/94 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade predaja a dodania sfalšovaného výrobku realizovaných na území členského štátu s následným ďalším predajom nadobúdateľom na území iného členského štátu toto ustanovenie neumožňuje založiť súdnu právomoc na účely rozhodovania o žalobe pre porušenie smerovanej proti prvotnému predajcovi, ktorý sám nekonal v členskom štáte, kde sa nachádza súd rozhodujúci o žalobe.

O druhej otázke

39 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že v prípade údajnej protiprávnej porovnávacej reklamy alebo nekalého napodobňovania označenia chráneného ochrannou známkou Spoločenstva zakázaného zákonom proti nekalej hospodárskej súťaži členského štátu, v ktorom má sídlo súd rozhodujúci

o žalobe, toto ustanovenie umožňuje založiť súdnu právomoc na účely rozhodovania o žalobe o zodpovednosť založenej na vnútroštátnom práve, podanej proti jednej z osôb považovaných za zodpovedné s bydliskom v inom členskom štáte, ktorá sa v ňom dopustila údajného porušenia.

40 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že článok 14 ods. 2 nariadenia č. 40/94 výslovne stanovuje, že žaloby týkajúce sa ochrannej známky Spoločenstva môžu byť podané na základe vnútroštátneho práva členských štátov týkajúceho sa najmä občianskoprávnej zodpovednosti a nekalej súťaže.

41 Tieto žaloby nepatria do právomoci súdov pre ochranné známky Spoločenstva. Právomoc rozhodovať o takýchto žalobách teda nie je upravená nariadením č. 40/94. Vzhľadom na to sa právomoc rozhodovať o žalobách, ktoré sa zakladajú na vnútroštátnom zákone proti nekalej hospodárskej súťaži, musí určiť na základe ustanovení nariadenia č. 44/2001.

42 Pokiaľ teda ide o žalobu založenú na porušení vnútroštátneho zákona proti nekalej hospodárskej súťaži, článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001 je uplatniteľný na účely určenia súdnej právomoci súdu rozhodujúceho o žalobe.

43 Pokiaľ ide o výklad článku 5 bodu 3 nariadenia č. 44/2001, je potrebné pripomenúť, že ustanovenia tohto nariadenia sa musia vykladať autonómne s prihliadnutím na jeho štruktúru a ciele (rozsudok Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, bod 22 a citovaná judikatúra).

44 V kapitole II oddiele 2 nariadenia č. 44/2201 je upravený určitý počet prípadov osobitnej právomoci, medzi ktorými sa nachádza založenie právomoci podľa článku 5 bodu 3 tohto nariadenia, pričom ide iba o výnimku zo základnej zásady uvedenej v článku 2 ods. 1 nariadenia, ktorá priznáva právomoc súdnym orgánom členského štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko (rozsudok Melzer, EU:C:2013:305, bod 23).

45 Pokiaľ ide o právomoc súdu miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, ide o pravidlo osobitnej právomoci, ktoré treba vykladať striktne a ktoré neumožňuje výklad nad rámec prípadov výslovne uvedených v uvedenom nariadení.

46 Nič na tom nemení, že formulácia „miesto, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“ uvedená v článku 5 bode 3 nariadenia č. 44/2001 sa týka tak miesta, kde vznikla škoda, ako aj miesta, kde došlo k príčinnej udalosti, ktorá viedla k tejto škode, takže žalovaného možno žalovať podľa výberu žalobcu pred súdom jedného alebo druhého z týchto dvoch miest (rozsudok Melzer, EU:C:2013:305, bod 25).

47 V tejto súvislosti podľa ustálenej judikatúry platí, že pravidlo právomoci uvedené v článku 5 bode 3 nariadenia č. 44/2001 je založené na existencii osobitne úzkej väzby medzi sporom a súdom miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, čo odôvodňuje priznanie právomoci tomuto súdu z dôvodov riadneho výkonu spravodlivosti a hospodárnej organizácie konania (rozsudok Melzer, EU:C:2013:305, bod 26).

48 Keďže určenie jedného z faktorov väzby uznaných judikatúrou uvedenou v bode 46 tohto rozsudku musí umožniť založiť právomoc súdu, ktorý je objektívne najspôsobilejší posúdiť, či sú skutočnosti zakladajúce zodpovednosť žalovaného splnené, vyplýva z toho, že o žalobe môže platne rozhodovať iba súd, v ktorého obvode sa nachádza faktor relevantnej väzby (pozri v tomto zmysle rozsudky Folien Fischer a Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, bod 52, ako aj Melzer, EU:C:2013:305, bod 28).

49 Pokiaľ ide o miesto príčinnej udalosti, z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že zodpovedné za údajný akt porušenia sú považované viaceré osoby a že spoločnosť First Note, ktorá je jedinou žalovanou v konaní vo veci samej, pôsobila iba v Belgicku, a teda mimo obvodu súdu, na ktorom bola žalovaná.

50 Ako však už rozhodol Súdny dvor, za okolností, keď je len jedna z viacerých osôb považovaných za zodpovedné za vytýkanú škodu žalovaná pred súdom, v ktorého obvode nekonala, nemožno sa domnievať, že príčinná udalosť vznikla v obvode tohto súdu v zmysle článku 5 bodu 3 nariadenia č. 44/2001 (pozri rozsudok Melzer, EU:C:2013:305, bod 40).

51 Článok 5 bod 3 uvedeného nariadenia č. 44/2001 v dôsledku toho neumožňuje na základe príčinnej udalosti založiť súdnu právomoc na účely rozhodovania o žalobe o zodpovednosť založenej na zákone proti nekalej hospodárskej súťaži členského štátu, ktorá patrí súdu rozhodujúcemu o žalobe smerovanej voči jednej z osôb považovaných za zodpovedné za škodu, ktorá nekonala v obvode súdu rozhodujúceho o žalobe (pozri rozsudok Melzer, EU:C:2013:305, bod 41).

52 Na rozdiel od veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Melzer (EU:C:2013:305), však vnútroštátny súd v konaní vo veci samej svoju otázkou neobmedzil na výklad článku 5 bodu 3 uvedeného nariadenia iba na účely určenia právomoci nemeckých súdov na základe miesta príčinnej udalosti údajnej škody.

53 Vzhľadom na to je potrebné preskúmať, či za takých okolností, o aké ide v konaní vo veci samej, kde viacero osôb považovaných za zodpovedné za údajnú škodu konalo v rôznych členských štátoch, článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001 umožňuje založiť súdnu právomoc na účely rozhodovania o žalobe o zodpovednosť založenej na zákone proti nekalej hospodárskej súťaži toho istého členského štátu, ktorá patrí súdu rozhodujúcemu o žalobe smerovanej voči jednej z osôb považovaných za zodpovedné za škodu, ktorá nekonala v obvode súdu rozhodujúceho o žalobe, a to na základe miesta vzniku škody.

54 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že miesto vzniku škody je miestom, kde skutočnosť, ktorá môže viesť k mimozmluvnej zodpovednosti, spôsobila škodu (pozri rozsudok Zuid-Chemie, C-189/08, EU:C:2009:475, bod 26).

55 Pokiaľ ide o škody vyplývajúce z porušenia práva duševného vlastníctva a obchodného práva, Súdny dvor spresnil, že vznik škody v určenom členskom štáte podlieha v tomto členskom štáte ochrane práva, ktorého porušenie sa vytýka (pozri rozsudky Wintersteiger, C-523/10, EU:C:2012:220, bod 25, a Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, bod 33).

56 Táto požiadavka je použiteľná na prípady, v ktorých ide o ochranu takéhoto práva prostredníctvom vnútroštátneho zákona proti nekalej hospodárskej súťaži.

57 Je preto potrebné sa domnievať, že za takých okolností, akými sú okolnosti v konaní vo veci samej, môže byť spor týkajúci sa porušenia uvedeného zákona predložený nemeckým súdom vtedy, ak skutok spáchaný v inom členskom štáte spôsobil alebo mohol spôsobiť škodu v obvode súdu rozhodujúceho o žalobe.

58 V tejto súvislosti súdu rozhodujúcemu o žalobe prináleží, aby vzhľadom na informácie, ktorými disponuje, posúdil, v akom rozsahu mohol predaj parfumu s názvom „Blue Safe for Women“ spoločnosti Stefan P., ku ktorému došlo na belgickom území, porušiť ustanovenia nemeckého zákona proti nekalej hospodárskej súťaži a z tohto dôvodu spôsobiť škodu v obvode tohto súdu.

59 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné na druhú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade údajnej protiprávnej porovnávacej reklamy alebo nekalého napodobňovania označenia chráneného ochrannou známkou Spoločenstva zakázaného zákonom proti nekalej hospodárskej súťaži členského štátu, v ktorom má sídlo súd rozhodujúci o žalobe, toto ustanovenie neumožňuje na základe miesta príčinnej udalosti škody vyplývajúcej z porušenia tohto zákona založiť právomoc súdu uvedeného členského štátu, keďže jedna z osôb považovaných za zodpovedné, ktorá je v ňom žalovaná, v ňom nekonala sama. V takom prípade uvedené ustanovenie naopak umožňuje založiť na základe miesta vzniku škody súdnu právomoc rozhodovať o žalobe o zodpovednosť založenej na uvedenom vnútroštátnom zákone,

podanej proti osobe s bydliskom v inom členskom štáte, ktorá sa v tomto členskom štáte údajne dopustila konania, ktorým bola alebo mohla byť spôsobená škoda v obvode súdu rozhodujúceho o žalobe.

O trovách

60 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Pojem „[územie] členského štátu, v ktorom bol akt porušenia spáchaný“ uvedený v článku 93 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade predaja a dodania sfalšovaného výrobku realizovaných na území členského štátu s následným ďalším predajom nadobúdateľom na území iného členského štátu toto ustanovenie neumožňuje založiť súdnu právomoc na účely rozhodovania o žalobe pre porušenie smerovanej proti prvotnému predajcovi, ktorý sám nekonal v členskom štáte, kde sa nachádza súd rozhodujúci o žalobe.**

2. **Článok 5 bod 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade údajnej protiprávnej porovnávacej reklamy alebo nekalého napodobňovania označenia chráneného ochrannou známkou Spoločenstva zakázaného zákonom proti nekalej hospodárskej súťaži (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) členského štátu, v ktorom má sídlo súd rozhodujúci o žalobe, toto ustanovenie neumožňuje na základe miesta príčinnej udalosti škody vyplývajúcej z porušenia tohto zákona založiť právomoc súdu uvedeného členského štátu, keďže jedna z osôb považovaných za zodpovedné, ktorá je v ňom žalovaná, v ňom nekonala sama. V takom prípade uvedené ustanovenie naopak umožňuje založiť na základe miesta vzniku škody súdnu právomoc rozhodovať o žalobe o zodpovednosť založenej na uvedenom vnútroštátnom zákone, podanej proti osobe s bydliskom v inom členskom štáte, ktorá sa v tomto členskom štáte údajne dopustila konania, ktorým bola alebo mohla byť spôsobená škoda v obvode súdu rozhodujúceho o žalobe.**

Podpisy